

gons un tant per cent que es fixarà cada any per decret" (arts. 69-39). Però, davant d'aquestes imprecisions, no és possible d'afirmar només que el principi; no ho és pas determinar les condicions sota les quals funcionarà aquest servei i les prestacions a què donarà dret. (Prof. H. SALAS. *Qu'est ce que les Assurances sociales?*)

II. ORGANITZACIÓ DEL SERVEI MEDIC.—a) El servei mèdic és organitzat per les caixes d'assegurances per mitjà de contractes col·lectius convinguts amb els Sindicats professionals de metges (art. 4, 4rt.) i de convenis establerts amb dispensaris, clíniques o establiments de curació o de prevenció (art. 6, 1er.). Tant els contractes com els convenis seran passats a informe d'una comissió tripartita que tindrà residència en el cap del departament, composta per terceres parts dels representats de les Caixes, dels delegats dels Sindicats mèdics i dels representants de l'Oficina d'assegurances socials (art. 7, 5nt.).

Les condicions d'organització i de funcionament del servei són determinades lliurement per les Caixes d'assegurances. De la llei en resulten únicament tres reserves: les Caixes no poden limitar el nombre de metges encarregats del servei, havent de tenir els assegurats el dret d'escollir lliurement llur metge (art. 4, 2on.); no resulta potser el mateix pel que fa als establiments de curació o de prevenció (art. 6I); les Caixes han de fixar la participació de l'assegurat a les despeses mèdiques en una quantitat del 15 al 20 per cent (art. 4, 5nt.); les Caixes no podran establir altre contribució a les despeses farmacèutiques que no sigui en la proporció del 15 per cent (idem).

Amb tot, després d'una experiència almenys de dos anys, tota Caixa podrà ésser autoritzada, després d'un informe favorable de la secció permanent del Consell superior de les Assegurances socials, a reduir per sota de les xifres consignades, la participació dels assegurats a les despeses i el termini, passat el qual aquests tenen dret als subsidis pecuniaris i quotidians (art. 4, 6è.).

La modalitat, les condicions i els efectes dels contractes col·lectius concertats amb el Sindicat de metges són regits pel llibre primer (art. 2I i següents) del Codi de treball. Establiran, principalment, les tarifes d'honoraris, tenint en compte les tarifes sindicals ordinàries (art. 4, 4rt.). Fixaran també la forma de pagament als metges, sigui pagant-los directament les Caixes en tot o en part,

sigui determinant que aquells s'hauran d'adreçar almenys per una part del llur crèdit, als mateixos assegurats (art. 4, 5nt.).

Les despeses d'hospitalització a càrrec de la Caixa no han d'excedir pas de les tarifes de l'assistència pública relatives als beneficiaris de l'assistència mèdica gratuïta o de les lleis sobre els accidents de treball (art. 6, 2on.).

b) La Caixa controlarà el funcionament del conjunt de serveis; les administracions hospitalàries tindran cura de la part que incumbeix a llurs establiments, i els Sindicats de metges, sigui espontàniament, sigui a petició de la Caixa, controlaran la part tècnica del servei emprat pels metges (art. 7, 1er.).

Tot beneficiari del servei té el deure de sotmetre's a les inspeccions manades en les condicions que determinarà el reglament d'administració pública. Només podrà exigir que es facin a presència del metge de capçalera. Tot refús injustificat de sotmetre's a la inspecció portarà immediatament la suspensió de totes les prestacions (article 7, 2on.).

En cas de discrepància sobre el seu estat entre el malalt i el metge que el visita, o quan la Caixa demani un nou reconeixement de l'assegurat, l'estat d'aquest serà sotmès a una comissió, formada pel metge de capçalera, un metge designat per l'assegurat o per la Caixa i un metge elegit pel jutge de pau en els casos ordinaris; pel president del Tribunal Civil quan es tracti d'incapacitat permanent (art. 7, 3er.).

En casos de desacord entre els metges i les Caixes, la qüestió serà portada davant la Comissió tripartita departamental, esmentada abans, salvant apellació davant la secció permanent del Consell superior de les Assegurances socials (article 7, 5nt.).

III. FUNCIONAMENT DEL SERVEI.—a) L'assegurat escolleix lliurement "el seu metge". En el curs de la discussió, al Senat, el ponent precisà que aquesta expressió presa en el seu sentit genèric, englobava els metges, els cirurgians-dentistes, les llevadores i els farmacèutics (Senat, sessió 23 de gener 1927).

L'article sembla amb tot, limitar el seu dret a l'elecció en quant els dispensaris, clíniques, establiments de curació o de prevenció, a aquells que "depenguin de la Caixa d'assegurances de la qual (l'assegurat) rep els socorsos de malaltia o que